

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA
GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2023:256255

Datë: 11.02.2025

Numri i dokumentit: 06829679

C.nr.3838/2023

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN, Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil, gjyqtari Uran Zogaj, në çështjen juridike kontestimore të paditëses Gj.Sh. me numër personal nga Prizreni, të cilën me autorizim e përfaqëson B.K. avokat nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, të cilën e përfaqëson V.I.Xh. me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, vlera e kontestit 1,291.50 euro, jashtë seancës gjyqësore, më datë 11.02.2025, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Pa shqyrtim kryesor të çështjes

I. APROVOHET në tërësi e bazuar kërkesëpadia e paditëses Gj.Sh. nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit, Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, për shkak të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit.

II. DETYROHET e paditura, që paditëses, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, për periudhën kohore prej datës 01.01.2021 deri më datë 31.01.2023 apo për 25 muaj (për çdo muaj shumën prej 51.66 euro, në shkallë prej 27% të pagës bazë - 393.00 euro, në emër të diferencës së mbetur të papaguar të kualifikimit ose licencimit), t'ia paguajë shumën e përgjithshme prej 1,291.50 euro, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, nga dita e parashtrimit të padisë më datë 10.11.2023 e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.

III. DETYROHET e paditura, që paditëses, t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 134.00 euro, në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësja Gj.Sh. nga Prizreni, të cilën me autorizim e përfaqëson B.K. avokat nga Prizreni, pranë kësaj gjykate ka parashtruar padi, kundër të paditurës Komuna e Prizreni, Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, për periudhën 01.01.2021, deri më 31.01.2023. Paditësja në padi ka theksuar, se është në marrëdhënie pune si mësimdhënës pranë SHFMU "Fadil Hisari" në Prizren, ku vazhdojnë të punojnë në këtë institucion. Tutje në padi ka theksuar duke llogaritur periudhën kohore prej 01.01.2021 deri më datë 31.01.2023 për 25 muaj paditëses i ka takuar e drejta e kompensimit për 27 % të vlerës së pagës në bazë të nivelit të shkollimit e kjo bazuar në Kontratën Kolektive të Arsimit të Kosovës dhe Vendimit të Qeverisë Nr.01/33 dt:29.08.2008, por që deri më tani në emër të kualifikimit për muaj i është

paguar vlera 54.45 euro, e në bazë të përgatitjes profesionale/diplomë, është dashur të paguhet për muaj 106.11 euro, pra paditëses vlera prej 51.66 euro në muaj nuk ju ka paguar fare. Bazuar në të lartcekurat i ka propozuar gjykatës aprovimin e kërkesëpadisë në tërësi si të bazuar, dhe atë për periudhën kohore 01.01.2021 deri më datë 31.01.2023, në emër të kualifikimit të pagës mbi pagën bazë me 27% të një page bazë 393 që është e barabartë me 106.11 euro, i është paguara për muaj 54.45 euro, të mbetur obligim për muaj 51.66 duke e shumëzuar për 25 muaj në shumë të përgjithshme prej 1,291.50 euro. Shpenzimet e procedurës kontestimore i ka kërkuar.

E paditura Komuna e Prizrenit–Drejtoria Komunale e Arsimit, në këtë gjykatë ka paraqitur përgjigje në padi, ku ka theksuar se e kundërshton në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë si të pa bazuar. Pretendimet e palës paditëse se i takon kompensimi deri me datë 31.12.2022, janë të pa bazuara për arsye se sipas Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr.214/2023, të datës 05.10.2023, rastet e të punësuarve që kanë të bëjnë me realizimin e të drejtave që dalin nga KKA, duhet trajtuar deri me datë 21.11.2022. Po ashtu ka theksuar se në bazë të njoftimit të Ministrisë së Arsimit, Shkencës, Teknologjisë dhe Inovacionit nr.01B/ të datës 21.11.2022, për shkëputjen e Kontratës Kolektive të Arsimit të datës 22.01.2021 padia dhe kërkesëpadia e paditësit është e pa bazuar. E njëjta ka theksuar se pretendimet e paditësit se iu takon kompensimi i shujtave ditore është në kundërshtim me nenin 2 par.1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, pasi përfitues të beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm anëtarët e Sindikatës së Arsimit – SBASHK, ndërsa paditësit nuk kanë ofruar ndonjë provë që janë anëtar të sindikatës. Të paditurës nga ana e Ministrisë së Financave nuk i është ndarë kod buxhetor për përmbushjen e obligimeve që dalin nga Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 22.01.2021, andaj e njëjta nuk ka mundësi ligjore për të përmbushur këtë obligim, pasi që bie në kundërshtim me Ligjin për Buxhetin Nr.08/L-193. Gjithashtu e paditura ka theksuar se padia e paditësve është në kundërshtim me nenin 90 par.1.1 dhe 1.2 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212, pasi sipas këtyre dispozitave marrëveshja kolektive lidhet mes organizatës së punëdhënësit dhe organizatës së të punësuarve, ndërsa në këtë rast Komuna e Prizrenit është punëdhënësi dhe nuk mund të obligohet në përmbushjen e kësaj kontrate, pa qenë pale nënshkruese e saj. Gjithashtu bazuar në nenin 35 të KKAK-së, e drejta për licencim apo kualifikim, nuk është përfshirë si detyrim për kompensim, çka padinë e paditëses e bënë tërësisht të pa bazuar. Në fund gjykatës i ka propozuar që padinë dhe kërkesëpadinë e paditësve ta refuzojë në tërësi si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës kontestimore nuk i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 152 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadia e paditëses është në tërësi e bazuar, andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësja Gj.Sh. është në marrëdhënie pune tek e paditura, si mësimdhënës pranë SHFMU “Fadil Hisari” në Prizren. Mirëpo, kontestuese ishte nëse paditëses i takon e drejta e kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, përkatësisht diferencës konkrete të papaguar.

Nga kontrata e punës nr.218-28/15 të datës 01.09.2015 e lidhur ndërmjet paditëses Gj.Sh. dhe të paditurës, rezulton se paditësja është e punësuar tek e paditura si mësimdhënës, kualifikimi i paditëses është kualifikim universitar, respektivisht e njëjti ka të përfunduar fakultetin e Edukimit dhe e njëjta ka marrë titullin Bachelor i Programit Parashkollor, fakt i cili vërtetohet

edhe nga Diploma me numër 863, e datës 16 nëntor 2017, e lëshuar nga Universiteti i Prishtinës-Fakulteti i Edukimit, Qendra në Gjakovë, në emër të paditëses. Nga vërtetimi me numër të protokollit 323-2/23 i datës 20.10.2023, vërtetohet se paditësja Gj.Sh. është në marrëdhënie pune në SHFMU “Fadil Hisari” në Prizren, nga data 01.09.2003, dhe e njëjta vazhdon të punojë si mësimdhënëse pran kësaj shkolle. Bazuar në listën e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, vërtetohet se lartësia e pagës bazë të paditëses është në shumë prej 393.00 euro dhe se paditëses në emër të kualifikimit fakultet, në pagën bazë mujore i është paguar shuma prej 54.45 euro.

Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se “shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”. Andaj meqë këto dokumente janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008. Kështu, në pikën 1. të këtij vendimi, përcaktohet që “nga 1 shtatori 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës, do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kriterëve të licencimit”. Ndërsa, në pikën 4. të vendimit në fjalë parashihet ngritja e pagës sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit, në të cilën përcaktohet se “mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional, të pajisur: 1). Me diplomë të Shkollës Normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2). Me diplomë të Shkollës së Lartë Pedagogjike përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 19%; 3). Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27% dhe 4). Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”. Pastaj, bazuar në mendimin juridik nr. 214/2023 të datës 09.10.2023, në pikën I. të tij përcaktohet që “për kërkesat e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licencimit), kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008”, vendim i cili ka qenë në fuqi deri më 06.02.2023.

Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka për detyrim, që paditëses t’ia bëjë kompensimin mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, konform detyrimeve që rrjedhin nga Vendimi i Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008, sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit të përcaktuar në këtë vendim. Më konkretisht, nga lista e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës dhe kontratat e punës, rezulton se e paditura, në emër të kualifikimit apo licencimit në pagën bazë, ia ka paguar paditëses shumën prej 54.45 euro në muaj.

Mirëpo, duke marrë parasysh që kërkesa e paditëses është parashtruar lidhur me pagën bazë në lartësi prej 393.00 euro, gjykata vendosi që paditëses i takon pjesa e diferencës së papaguar lidhur me pagën bazë në shumë prej 393.00 euro apo në shumë prej 51.66 euro. Në këtë drejtim, gjykata vendosi si në pikën nën I. të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke e detyruar të paditurën që paditëses për çdo muaj t’ia paguaj shumën prej 51.66 euro, për periudhën kohore prej datës 01.01.2021 deri më datë 31.01.2023 apo për 25 muaj, shumën e përgjithshme prej 1,291.50 euro. Pra, diferenca e papaguar në shumë prej 51.66 euro, duke e shumëzuar për 25 muaj ($25 \times 51.66 = 1,291.50$ euro).

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumën përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë më datë 10.11.2023, bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Gjykata me rastin e vendosjes jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në nenin 152 të LPK-së, ku parashihet që “po që se i padituri me anë të përgjigjes në padi i ka pohuar faktet vendimtare, përkundrejt kontestimit të kërkesëpadisë, gjykata mundet pa caktuar seance gjyqësore, të jep aktgjykim (neni 143 dhe 147 të këtij ligji), nëse nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e tij”.

Lidhur me kundërshtimet e palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritot.

Vendimin që pala e paditur t’i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449, 452 dhe 453.2 të LPK-së, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, lartësia e shpenzimeve i referohet përpilimit të padisë në shumën prej 104.00 euro dhe taksës gjyqësore në shumën prej 30.00 euro, përkatësisht shumën e përgjithshme prej 134.00 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, në pajtim me nenin 143 lidhur me nenin 152 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
C.nr.3838/2023, të datës 11.02.2025

Gjyqtari
Uran Zogaj

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit të të njëjtit, pranë Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nëpërmjet kësaj Gjykate Themelore.